

**REGULAMENTUL (CE) NR. 273/2004 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 11 februarie 2004
privind precursorii drogurilor
(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, adoptată la Viena la 19 decembrie 1988, denumită în continuare „Convenția Organizației Națiunilor Unite”, a fost încheiată de către Comunitate prin Decizia 90/611/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾.
- (2) Cerințele prevăzute la articolul 12 din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind comerțul cu precursori ai drogurilor (adică cu substanțe utilizate frecvent la fabricarea ilicită de stupefiante și substanțe psihotrope) au fost puse în aplicare, în ceea ce privește schimburile comerciale dintre Comunitate și țările terțe, prin Regulamentul (CEE) nr. 3677/90 al Consiliului din 13 decembrie 1990 privind măsurile ce trebuie adoptate pentru a descuraja deturnarea unor substanțe către fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope ⁽⁵⁾.
- (3) Articolul 12 din Convenția Organizației Națiunilor Unite preconizează adoptarea de măsuri adecvate pentru supravegherea fabricării și a distribuției precursorilor. În acest sens, este necesar să se adopte măsuri privind comerțul cu precursori între statele membre. Aceste măsuri au fost introduse prin Directiva 92/109/CEE a Consiliului din 14 decembrie 1992 privind fabricarea și introducerea pe

piață a anumitor substanțe folosite la fabricarea ilicită a narcoticelor și substanțelor psihotrope ⁽⁶⁾. Pentru o mai bună aplicare simultană a normelor armonizate în toate statele membre, se consideră că un regulament este mai adecvat decât directiva existentă.

- (4) În contextul extinderii Uniunii Europene, este important ca Directiva 92/109/CEE să fie înlocuită cu un regulament, întrucât fiecare modificare a directivei menționate și a anexelor acesteia ar determina adoptarea de măsuri de punere în aplicare în 25 de state membre.
- (5) Prin deciziile adoptate cu ocazia celei de-a treizeci și cincea sesiuni din 1992, Comisia pentru stupefiante a Organizației Națiunilor Unite a inclus și alte substanțe în tabelele din anexa la Convenția Organizației Națiunilor Unite. În prezentul regulament trebuie prevăzute dispoziții corespunzătoare pentru depistarea posibilelor cazuri de deturnare ilicită a precursorilor drogurilor în Comunitate și pentru asigurarea aplicării unor norme comune de supraveghere pe piața Comunității.
- (6) Dispozițiile articolului 12 din Convenția Organizației Națiunilor Unite se bazează pe un sistem de supraveghere a comerțului cu substanțele în cauză. Majoritatea schimburilor comerciale cu aceste substanțe sunt în întregime legale. Documentarea loturilor și etichetarea acestor substanțe trebuie să fie îndeajuns de explicite. De asemenea, este important ca, în timp ce li se furnizează autorităților competente mijloacele de acțiune necesare, să fie create, în spiritul Convenției Organizației Națiunilor Unite, mecanisme bazate pe cooperarea strânsă cu operatorii implicați și pe dezvoltarea colectării de informații.
- (7) Măsurile aplicabile uleiului de sasafras sunt în prezent interpretate în mod diferit în Comunitate, deoarece în unele state membre acesta este considerat un amestec conținând safrol și este, prin urmare, controlat, iar în alte state membre este considerat produs natural căruia nu i se aplică controale. Inserarea unei trimiteri la produse naturale în definiția „substanțelor clasificate” va soluționa această discrepanță și va permite, prin urmare, aplicarea de controale pentru uleiul de sasafras; definiția trebuie să acopere numai produsele naturale din care pot fi extrase cu ușurință substanțele clasificate.

⁽¹⁾ JO C 20 E, 28.1.2003, p. 160.

⁽²⁾ JO C 95, 23.4.2003, p. 6.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 11 martie 2003 (nepublicat în Jurnalul Oficial până la această dată), Poziția comună a Consiliului din 29 septembrie 2003 (JO C 277 E, 18.11.2003, p. 31) și Poziția Parlamentului European din 16 decembrie 2003 (nepublicată în Jurnalul Oficial până la această dată).

⁽⁴⁾ JO L 326, 24.11.1990, p. 56.

⁽⁵⁾ JO L 357, 20.12.1990, p. 1, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1232/2002 al Comisiei (JO L 180, 10.7.2002, p. 5).

⁽⁶⁾ JO L 370, 19.12.1992, p. 76, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

- (8) Substanțele folosite în mod obișnuit la fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope sunt cele prevăzute în anexe.
- (9) Trebuie să se asigure ca fabricarea sau folosirea anumitor substanțe clasificate enumerate la anexa I să facă obiectul deținerii unei autorizații. De asemenea, furnizarea acestor substanțe trebuie să fie permisă numai atunci când persoanele cărora le sunt furnizate sunt autorizate sau au semnat o declarație a clientului. Normele de aplicare privind declarația clientului trebuie prevăzute la anexa III.
- (10) Trebuie să se adopte măsuri pentru a-i încuraja pe comercianți să notifice autorităților competente tranzacțiile suspecte în care sunt implicate substanțe clasificate enumerate la anexa I.
- (11) Trebuie să se adopte măsuri pentru a garanta un control mai bun al comerțului intracomunitar cu substanțele enumerate la anexa I.
- (12) Toate tranzacțiile ce conduc la introducerea pe piață a unor substanțe clasificate din categoriile 1 și 2 din anexa I trebuie să fie documentate corespunzător. Comercianții trebuie să notifice autorităților competente toate tranzacțiile suspecte în care sunt implicate substanțe clasificate prevăzute la anexa I. Cu toate acestea, trebuie prevăzute scutiri pentru tranzacțiile cu substanțe incluse în categoria 2 din anexa I atunci când cantitățile în cauză nu depășesc cantitățile menționate la anexa II.
- (13) Numeroase alte substanțe, dintre care multe sunt comercializate legal în cantități mari, au fost identificate ca precursori pentru fabricarea ilicită de droguri de sinteză și de substanțe psihotrope. Supunerea acestor substanțe acestor controale stricte ca și cele aplicabile substanțelor din anexa I ar crea un obstacol inutil în calea schimburilor, implicând acordarea unei autorizații de funcționare și documentarea tranzacțiilor. Prin urmare, este necesar să se instituie un mecanism mai flexibil la nivel comunitar prin care autoritățile competente din statele membre să fie notificate cu privire la astfel de tranzacții.
- (14) Planul de acțiune al Uniunii Europene împotriva drogurilor, aprobat de Consiliul European de la Santa Maria da Feira din 19 și 20 iunie 2000, prevede introducerea unei proceduri de cooperare. Pentru a susține cooperarea dintre autoritățile competente ale statelor membre și industria chimică, în special în ceea ce privește substanțele care, deși nu sunt prevăzute în prezentul regulament, pot fi folosite la fabricarea ilicită de droguri de sinteză și de substanțe psihotrope, trebuie elaborate linii directe care să ajute industria chimică.
- (15) Trebuie adoptate dispoziții privind stabilirea de către statele membre de norme privind sancțiunile aplicabile încălcării dispozițiilor din prezentul regulament. Întrucât comerțul cu precursori ai drogurilor poate determina fabricarea ilicită de droguri de sinteză și de substanțe psihotrope, statele membre trebuie să aibă libertatea de a alege sancțiunile cu cel mai puternic efect de descurajare prevăzute de legislația lor internă.
- (16) Trebuie adoptate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (17) Deoarece obiectivele prezentului regulament, în special armonizarea supravegherii comerțului cu precursori ai drogurilor și evitarea deturnării acestora către fabricarea ilicită de droguri de sinteză și de substanțe psihotrope, nu pot fi îndeplinite într-o măsură suficientă de statele membre și, prin urmare, având în vedere dimensiunea internațională și aspectul dinamic al acestui tip de comerț, pot fi îndeplinite mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat anterior, prezentul regulament nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (18) Directiva 92/109/CEE a Consiliului, directivele 93/46/CEE ⁽²⁾, 2001/8/CE ⁽³⁾ și 2003/101/CE ⁽⁴⁾ ale Comisiei și regulamentele (CE) nr. 1485/96 ⁽⁵⁾ și (CE) nr. 1533/2000 ⁽⁶⁾ ale Comisiei trebuie abrogate,

(1) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(2) Directiva 93/46/CEE a Comisiei din 22 iunie 1993 de înlocuire și de modificare a anexelor la Directiva 92/109/CEE a Consiliului privind fabricarea și punerea pe piață a anumitor substanțe folosite la fabricarea ilicită de stupefiante și substanțe psihotrope (JO L 159, 1.7.1993, p. 134).

(3) Directiva 2001/8/CE a Comisiei din 8 februarie 2001 de înlocuire a anexei I la Directiva 92/109/CEE a Consiliului privind fabricarea și introducerea pe piață a unor substanțe utilizate la fabricarea ilicită de stupefiante și substanțe psihotrope (JO L 39, 9.2.2001, p. 31).

(4) Directiva 2003/101/CE a Comisiei din 3 noiembrie 2003 de modificare a Directivei 92/109/CEE a Consiliului privind fabricarea și punerea pe piață a anumitor substanțe folosite la fabricarea ilicită de stupefiante și substanțe psihotrope (JO L 286, 4.11.2003, p. 14).

(5) Regulamentul (CE) nr. 1485/96 al Comisiei din 26 iulie 1996 de adoptare a normelor de aplicare a Directivei 92/109/CEE a Consiliului referitor la declarațiile clienților cu privire la folosirea unor substanțe utilizate la fabricarea ilicită de stupefiante și substanțe psihotrope (JO L 188, 27.7.1996, p. 28). Regulament astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1533/2000 (JO L 175, 14.7.2000, p. 75).

(6) Regulamentul (CE) nr. 1533/2000 al Comisiei din 13 iulie 2000 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1485/96 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 92/109/CEE a Consiliului referitor la declarațiile clienților cu privire la folosirea unor substanțe utilizate la fabricarea ilicită de stupefiante și substanțe psihotrope.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 3

Articolul 1

Domeniul de aplicare și obiectivele

Prezentul regulament stabilește măsurile armonizate pentru controlul și supravegherea, în interiorul Comunității, a anumitor substanțe utilizate frecvent la fabricarea ilicită de stupefiante și substanțe psihotrope, cu scopul de a împiedica deturnarea acestora.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „substanță clasificată” înseamnă orice substanță menționată la anexa I, inclusiv amestecurile și produșii naturali conținând aceste substanțe. Se exclud produsele medicamentoase, astfel cum sunt definite prin Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ⁽¹⁾, preparatele farmaceutice, amestecurile, produsele naturale și alte preparate conținând substanțe clasificate care sunt combinate în așa fel încât să nu poată fi folosite sau recuperate prin metode ușor de aplicat sau viabile din punct de vedere economic;
- (b) „substanță neclasificată” înseamnă orice substanță care, deși nu este menționată la anexa I, este identificată ca fiind folosită la fabricarea ilicită de stupefiante și substanțe psihotrope;
- (c) „introducere pe piață” înseamnă orice furnizare, contra cost sau gratuită, a unor substanțe clasificate în Comunitate, sau depozitarea, fabricarea, producerea, prelucrarea, comerțul, distribuția sau brokerajul acestor substanțe în vederea furnizării lor în Comunitate;
- (d) „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică angajată în introducerea pe piață a substanțelor clasificate;
- (e) „Comisia Internațională de Control al Stupefiantelor” înseamnă organismul creat de Convenția unică privind stupefiantele din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972;
- (f) „autorizație specială” înseamnă o autorizație acordată unui anumit tip de comercianți;
- (g) „înregistrare specială” înseamnă o înregistrare efectuată pentru un anumit tip de comerciant.

⁽¹⁾ JO L 311, 28.11.2001, p. 67, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/63/CE a Comisiei (JO L 159, 27.6.2003, p. 46).

Cerințe legate de introducerea pe piață a substanțelor clasificate

(1) Comercianții care doresc să introducă pe piață substanțe clasificate din categoriile 1 și 2 din anexa I trebuie să desemneze un responsabil cu comerțul cu substanțe clasificate, să notifice numele acestuia și detaliile de contact autorităților competente și să notifice fără întârziere orice modificare ulterioară a acestor informații. Responsabilul se asigură că respectivul comerciant comercializează substanțe clasificate în conformitate cu prezentul regulament. Responsabilul este abilitat să îl reprezinte pe comerciant și să ia deciziile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor menționate anterior.

(2) Pentru a putea deține sau introduce pe piață substanțe clasificate în categoria I din anexa I, comercianții trebuie să obțină o autorizație de la autoritățile competente. Acestea pot acorda autorizații speciale farmaciilor, dispensarelor veterinare, anumitor categorii de autorități publice sau forțelor armate. Astfel de autorizații speciale sunt valabile numai pentru utilizarea precursorilor în domeniile de activitate oficiale ale comercianților în cauză.

(3) Orice comerciant care deține o autorizație menționată la alineatul (2) furnizează substanțele clasificate în categoria I din anexa I numai persoanelor fizice sau juridice care dețin o astfel de autorizație și au semnat o declarație a clientului, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1).

(4) Atunci când examinează acordarea unei autorizații, autoritățile competente iau în considerare în special competențele și integritatea solicitantului. Autorizația trebuie refuzată în cazul în care există motive rezonabile de suspiciune că solicitantul sau persoana răspunzătoare de comercializarea substanțelor clasificate nu este o persoană adecvată sau de încredere. Autorizația poate fi revocată sau suspendată de autoritățile competente în cazul în care există motive rezonabile pentru a crede că deținătorul nu mai poate deține autorizația sau că nu mai îndeplinește cerințele pe baza cărora a fost acordată autorizația.

(5) Fără a aduce atingere articolului 14, autoritățile competente pot fie să limiteze valabilitatea autorizației la o perioadă de cel mult trei ani, fie să îi oblige pe comercianți să demonstreze, la intervale de cel mult trei ani, că îndeplinesc în continuare condițiile pe baza cărora a fost acordată autorizația. În autorizație trebuie să se menționeze operațiunea sau operațiunile pentru care a fost acordată, precum și substanțele în cauză. Autorizațiile speciale în sensul alineatului (2) se acordă în principiu pe durată nelimitată, dar pot fi revocate sau suspendate de autoritățile competente în condițiile prevăzute la alineatul (4) a treia teză.

(6) Fără a aduce atingere articolului 6, comercianții angajați în introducerea pe piață a substanțelor clasificate în categoria 2 din anexa I trebuie să înregistreze și să actualizeze împreună cu autoritățile competente adresele incintelor unde fabrică sau de unde comercializează aceste substanțe, înainte de introducerea lor pe piață. Farmaciile, dispensarele veterinare, anumite categorii de autorități publice sau forțele armate pot face obiectul unei înregistrări speciale. Astfel de înregistrări sunt valabile numai pentru utilizarea precursorilor în domeniile de activitate oficiale ale comercianților în cauză.

(7) Autoritățile competente le pot impune comercianților plata unei taxe pentru cererea de acordare a autorizației sau de înregistrare. Astfel de taxe se percep într-un mod nediscriminatoriu, iar valoarea lor nu poate depăși costul procesării cererii.

Articolul 4

Declarația clientului

(1) Fără a aduce atingere articolelor 6 și 14, orice comerciant stabilit în Comunitate care îi furnizează unui client o substanță clasificată în categoria 1 sau 2 din anexa I trebuie să obțină de la client o declarație în care să se specifice utilizarea sau utilizările substanțelor clasificate. Pentru fiecare substanță clasificată trebuie furnizată o declarație separată. Această declarație trebuie să fie conformă cu modelul prevăzut la punctul 1 din anexa III. În cazul persoanelor juridice, declarația este dată pe hârtie cu antet.

(2) Ca alternativă la declarația menționată anterior pentru fiecare tranzacție în parte, comercianții care furnizează periodic o substanță clasificată în categoria 2 din anexa I pot accepta o declarație unică pentru mai multe tranzacții cu substanța clasificată în cauză, efectuate pe parcursul unei perioade de cel mult un an, cu condiția ca operatorul să se asigure că sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) comerciantul i-a furnizat clientului aceeași substanță de cel puțin trei ori pe parcursul ultimelor 12 luni;
- (b) comerciantul nu are nici un motiv să presupună că respectiva substanță va fi folosită în scopuri ilicite;
- (c) cantitățile comandate corespund consumului obișnuit al unui client de tipul respectiv.

Această declarație trebuie să fie conformă cu modelul prevăzut la punctul 2 din anexa III. În cazul persoanelor juridice, declarația este dată pe hârtie cu antet.

(3) Un comerciant care furnizează substanțe clasificate în categoria 1 din anexa I ștampilează și datează un exemplar din declarația clientului, certificând conformitatea acestuia cu originalul. Acest exemplar trebuie să însoțească întotdeauna substanțele din categoria I care circulă în interiorul Comunității și trebuie prezentat la cerere autorităților competente însărcinate cu verificarea conținutului vehiculelor în timpul operațiunilor de transport.

Articolul 5

Documentarea

(1) Fără a aduce atingere articolului 6, comercianții se asigură că toate tranzacțiile care duc la introducerea pe piață a substanțelor clasificate în categoriile 1 și 2 din anexa I sunt documentate corespunzător în conformitate cu alineatele (2)-(5) din prezentul articol. Această obligație nu se aplică comercianților care dețin o autorizație specială sau care fac obiectul unei înregistrări speciale în temeiul articolului 3 alineatele (2) și (6).

(2) Documentele comerciale, cum ar fi facturile, manifestele mărfurilor, documentele administrative, cele de transport și alte documente de expediție trebuie să conțină informații suficiente pentru identificarea cu precizie a:

- (a) denumirii substanței clasificate, astfel cum este prevăzută în categoriile 1 și 2 din anexa I;
- (b) cantității și masei substanței clasificate și, în cazul unui amestec sau al unui produs natural, în cazul în care aceasta constă dintr-un amestec, a cantității și a masei, dacă se cunoaște, a amestecului sau a produsului natural, precum și a cantității și masei ori concentrației procentuale în amestec a oricărei substanțe clasificate în categoriile 1 și 2 din anexa I conținute în amestec;
- (c) numelui și adresei furnizorului, distribuitorului, destinatarului și, dacă este posibil, a altor comercianți implicați direct în tranzacție, menționați la articolul 2 literele (c) și (d).

(3) Documentația trebuie să conțină, de asemenea, o declarație a clientului, astfel cum se prevede la articolul 4.

(4) Comercianții păstrează înregistrări detaliate privind activitățile lor după cum este necesar pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul (1).

(5) Documentația și înregistrările menționate la alineatele (1)-(4) sunt păstrate pe o perioadă de cel puțin trei ani de la încheierea anului calendaristic pe parcursul căruia a avut loc tranzacția menționată la alineatul (1) și trebuie să poată fi puse la dispoziția autorităților competente, la cerere, în vederea verificării.

(6) Documentația poate fi păstrată și sub formă de reproducere pe suport de tip imagine sau pe orice alt suport care poate conține date. Datele stocate în acest mod trebuie:

- (a) să corespundă documentației în ceea ce privește atât forma, cât și conținutul atunci când sunt redată în modul de citire și
- (b) să fie disponibile imediat în orice moment, să poată fi consultate fără întârziere în modul de citire și să poată fi analizate cu mijloace automate pe durata perioadei menționate la alineatul (5).

Articolul 6

Scutiri

Obligațiile care decurg din articolele 3, 4 și 5 nu se aplică tranzacțiilor cu substanțe clasificate în categoria 2 din anexa I atunci când cantitățile în cauză nu depășesc cantitățile menționate la anexa II timp de un an.

Articolul 7

Etichetarea

Comercianții asigură aplicarea etichetelor pe substanțele clasificate în categoriile 1 și 2 din anexa I înainte de furnizarea acestora. Etichetele trebuie să conțină numele substanțelor astfel cum sunt prevăzute la anexa I. De asemenea, comercianții își pot aplica etichetele obișnuite.

Articolul 8

Notificarea autorităților competente

(1) Comercianții notifică de îndată autoritățile competente cu privire la orice împrejurări, cum ar fi comenzile sau tranzacțiile neobișnuite cu substanțe clasificate care urmează să fie introduse pe piață, care sugerează că astfel de substanțe ar putea fi deturnate către fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope.

(2) Comercianții furnizează autorităților competente, în rezumat, informații privind tranzacțiile lor cu substanțe clasificate menționate în măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 14.

Articolul 9

Linii directoare

(1) Pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile competente, comercianții și industria chimică, în special în ceea ce privește substanțele neclasificate, Comisia, în conformitate cu procedura menționată la articolul 15 alineatul (2), elaborează și actualizează orientări pentru a oferi asistență industriei chimice.

(2) Orientările trebuie să furnizeze în special:

- (a) informații privind mijloacele de recunoaștere și notificare a tranzacțiilor suspecte;
- (b) o listă actualizată periodic conținând substanțele neclasificate, pentru a permite industriei să controleze pe bază de voluntariat comerțul cu aceste substanțe;
- (c) alte informații considerate utile.

(3) Autoritățile competente se asigură că orientările și lista substanțelor neclasificate sunt difuzate periodic în modul considerat adecvat de autoritățile competente în conformitate cu obiectivele orientărilor.

Articolul 10

Prerogativele și obligațiile autorităților competente

(1) Pentru a asigura aplicarea corectă a articolelor 3-8, fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a le permite autorităților competente să își îndeplinească obligațiile de control și de supraveghere, în special:

- (a) să obțină informații privind orice comandă de substanțe clasificate sau operațiuni care implică astfel de substanțe;
- (b) să intre în incintele comercianților pentru a obține dovezi privind nereguli;
- (c) după caz, să rețină loturile care nu respectă prezentul regulament.

(2) Autoritățile competente respectă confidențialitatea informațiilor de afaceri.

Articolul 11

Cooperarea dintre statele membre și Comisie

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea sau autoritățile competente care asigură aplicarea prezentului regulament și informează Comisia cu privire la aceasta.

(2) În sensul aplicării prezentului regulament și fără a aduce atingere articolului 15, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă pe care autoritățile administrative ale statelor membre și-o acordă și cooperarea dintre acestea și Comisie pentru a asigura aplicarea corectă a legislației în sectorul vamal și agricol ⁽¹⁾, în special cele privind confidențialitatea, se aplică *mutatis mutandis*. Autoritatea sau autoritățile competente desemnate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol acționează ca autorități competente în sensul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 515/97.

Articolul 12

Sancțiuni

Statul membru stabilește normele privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor prezentului regulament și ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și descurajatoare.

Articolul 13

Comunicările statelor membre

(1) Pentru a permite efectuarea adaptărilor necesare ale procedurilor de supraveghere a comerțului cu substanțe clasificate și cu substanțe neclasificate, autoritățile competente din fiecare stat membru comunică anual Comisiei toate informațiile privind aplicarea măsurilor de supraveghere stabilite de prezentul regulament, în special cele privind substanțele folosite frecvent la fabricarea ilicită de stupefiante sau substanțe psihotrope și metodele de deturnare și fabricare ilicită.

(2) Comisia prezintă Comisiei Internaționale de Control al Stupefiantelor, în conformitate cu articolul 12 alineatul (12) din Convenția Organizației Națiunilor Unite și prin consultare cu statele membre, un rezumat al comunicărilor efectuate în temeiul alineatului (1).

Articolul 14

Punerea în aplicare

Dacă este necesar, se adoptă următoarele măsuri de aplicare a prezentului regulament în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 alineatul (2):

- (a) stabilirea cerințelor și a condițiilor de acordare a autorizației în conformitate cu articolul 3 și a detaliilor autorizației;
- (b) stabilirea, după caz, a condițiilor care se aplică documentării și etichetării amestecurilor și preparatelor care conțin substanțe din anexa I, în conformitate cu articolele 5-7;

⁽¹⁾ JO L 82, 22.3.1997, p. 1, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 36).

- (c) orice modificări ale anexei I impuse de modificările aduse tabelor din anexa la Convenția Organizației Națiunilor Unite;
- (d) modificarea pragurilor specificate la anexa II;
- (e) stabilirea cerințelor și a condițiilor care se aplică declarației clientului menționate la articolul 4, precum și normele detaliate privind utilizarea acesteia. Aici sunt incluse normele privind prezentarea acestor declarații ale clienților în formă electronică, după caz;
- (f) alte măsuri necesare pentru punerea eficientă în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 15

Comitetul

(1) Comisia este asistată de comitetul înființat în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CEE) nr. 3677/90.

(2) În cazul trimiterilor la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din decizia menționată anterior.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 16

Informații privind măsurile adoptate de statele membre

Fiecare stat membru informează Comisia cu privire la măsurile pe care le adoptă în temeiul prezentului regulament, în special cu privire la măsurile adoptate în temeiul articolelor 10 și 12. Statul membru comunică, de asemenea, orice modificări ulterioare ale acestor măsuri.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasburg, 11 februarie 2004.

Pentru Parlamentul European

Președintele

P. COX

Comisia comunică aceste informații celorlalte state membre. Aceasta evaluează punerea în aplicare a regulamentului după trei ani de la intrarea în vigoare a acestuia.

Articolul 17

Abrogări

(1) Directiva 92/109/CEE a Consiliului, directivele 93/46/CEE, 2001/8/CE și 2003/101/CE ale Comisiei și regulamentele (CE) nr. 1485/96 și (CE) nr. 1533/2000 ale Comisiei se abrogă.

(2) Trimiterile la directivele sau regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

(3) Valabilitatea înregistrărilor realizate, a autorizațiilor acordate și a declarațiilor clienților emise în temeiul directivelor sau al regulamentelor abrogate nu este afectată.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la 18 august 2005, cu excepția articolelor 9, 14 și 15, care intră în vigoare la data publicării prezentului regulament în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pentru a permite adoptarea măsurilor prevăzute de articolele menționate anterior. Aceste măsuri intră în vigoare după 18 august 2005.

Pentru Consiliu

Președintele

M. McDOWELL

ANEXA I

Substanțele clasificate în sensul articolului 2 litera (a)

CATEGORIA 1

Substanța	Denumirea NC (dacă diferă)	Codul NC ⁽¹⁾	Nr. CAS ⁽²⁾
1-fenil-2-propanonă	Fenilacetona	2914 31 00	103-79-7
Acid N-acetilntranilic	Acid 2-acetamidobenzoic	2924 23 00	89-52-1
Izosafrol (cis + trans)		2932 91 00	120-58-1
3,4-metilendioxfenil-propan-2-onă	1-(1,3-benzodioxol-5-yl)propan-2-onă	2932 92 00	4676-39-5
Piperonal		2932 93 00	120-57-0
Safrol		2932 94 00	94-59-7
Efedrină		2939 41 00	299-42-3
Pseudoefedrină		2939 42 00	90-82-4
Norefedrină		ex 2939 49 00	14838-15-4
Ergometrină		2939 61 00	60-79-7
Ergotamină		2939 62 00	113-15-5
Acid lisergic		2939 63 00	82-58-6

Formele stereoizomerice ale substanțelor din această categorie, cu excepția cathinei ⁽³⁾, dacă este posibilă existența unor astfel de forme.

Sărurile substanțelor cuprinse în această categorie, în toate cazurile în care existența unor astfel de săruri este posibilă și nu sunt săruri de cathină.

⁽¹⁾ JO L 290, 28.10.2002, p. 1.

⁽²⁾ Numărul CAS reprezintă „numărul din Registrul Chemical Abstracts Service”, număr unic de identificare a fiecărei substanțe și a structurii sale. Numărul CAS este propriu fiecărui izomer și fiecărei sări de izomer. Se subînțelege că numerele CAS ale sărurilor substanțelor enumerate anterior vor fi diferite de cele din tabel.

⁽³⁾ Denumită și (+)-norpseudoefedrină, cod NC 2939 43 00, nr. CAS 492-39-7.

CATEGORIA 2

Substanța	Denumirea NC (dacă diferă)	Codul NC ⁽¹⁾	Nr. CAS ⁽²⁾
Anhidridă acetică		2915 24 00	108-24-7
Acid fenil acetic		2916 34 00	103-82-2
Acid antranilic		2922 43 00	118-92-3
Piperidină		2933 32 00	110-89-4
Permanganat de potasiu		2841 61 00	7722-64-7

Sărurile substanțelor cuprinse în această categorie, în toate cazurile în care existența unor astfel de săruri este posibilă.

⁽¹⁾ JO L 290, 28.10.2002, p. 1.

⁽²⁾ Numărul CAS reprezintă „numărul din Registrul Chemical Abstracts Service”, număr unic de identificare a fiecărei substanțe și a structurii sale. Numărul CAS este propriu fiecărui izomer și fiecărei sări de izomer. Se subînțelege că numerele CAS ale sărurilor substanțelor enumerate anterior vor fi diferite de cele din tabel.

CATEGORIA 3

Substanța	Denumirea NC (dacă diferă)	Codul NC ⁽¹⁾	Nr. CAS ⁽²⁾
Acid clorhidric	Clorură de hidrogen	2806 10 00	7647-01-0
Acid sulfuric		2807 00 10	7664-93-9
Toluen		2902 30 00	108-88-3
Eter etilic	Eter dietilic	2909 11 00	60-29-7
Acetonă		2914 11 00	67-64-1
Metiletiletionă	Butanonă	2914 12 00	78-93-3

Sărurile substanțelor cuprinse în această categorie, în toate cazurile în care existența unor astfel de săruri este posibilă, cu excepția sărurilor acidului clorhidric și ale acidului sulfuric.

⁽¹⁾ JO L 290, 28.10.2002, p. 1.

⁽²⁾ Numărul CAS reprezintă „numărul din Registrul Chemical Abstracts Service”, număr unic de identificare a fiecărei substanțe și a structurii sale. Numărul CAS este propriu fiecărui izomer și fiecărei sări de izomer. Se subînțelege că numerele CAS ale sărurilor substanțelor enumerate anterior vor fi diferite de cele din tabel.

ANEXA II

Substanță	Prag
Anhidridă acetică	100 l
Permanganat de potasiu	100 kg
Acid antranilic și sărurile acestuia	1 kg
Acid fenil acetic și sărurile acestuia	1 kg
Piperidină și sărurile acesteia	0,5 kg

ANEXA III

1. Model de declarație pentru tranzacții individuale (categoria 1 sau 2)

DECLARAȚIA CLIENTULUI PRIVIND UTILIZAREA/UTILIZĂRILE SPECIFICĂ/SPECIFICE A/ALE SUBSTANȚELOR CLASIFICATE
DIN CATEGORIA 1 SAU 2 (tranzacții individuale)

Subsemnatul/subsemnații,

Numele:

Adresa:

.....

Numărul de referință al autorizației/înregistrării:
(se șterge mențiunea inutilă)

emisă la data de de către
(denumirea și adresa autorității)

.....

valabilă pe termen nelimitat/valabilă până la
(se șterge mențiunea inutilă)

am comandat de la

Numele:

Adresa:

.....

următoarea substanță

Descriere:

.....

Codul din Nomenclatura combinată (NC): Cantitate:

Substanța va fi folosită exclusiv pentru

.....

Subsemnatul/subsemnații declar(ăm) prin prezenta că substanța menționată anterior va fi revândută sau furnizată unui cumpărător în orice alt mod numai cu condiția ca acesta să dea o declarație de utilizare similară cu aceasta sau, pentru substanțele din categoria 2, o declarație privind tranzacțiile multiple.

Semnătura: Numele:
(cu majuscule)

Funcția: Data:

2. Model de declarație pentru tranzacții multiple (categoria 2)

DECLARAȚIA CLIENTULUI PRIVIND UTILIZAREA/UTILIZĂRILE SPECIFICĂ/SPECIFICE A/ALE SUBSTANȚELOR CLASIFICATE
DIN CATEGORIA 2 (tranzacții multiple)

Subsemnatul/subsemnații,

Numele:

Adresa:

.....

Numărul de referință al înregistrării:

emisă la data de de către
(denumirea și adresa autorității)

.....

valabilă pe termen nelimitat/valabilă până la
(se șterge mențiunea inutilă)

intenționez să comand de la

Numele:

Adresa:

.....

următoarea substanță

Descriere:

.....

Codul din Nomenclatura combinată (NC): Cantitate:

Substanța va fi folosită exclusiv pentru

.....

și reprezintă cantitatea considerată în mod normal suficientă pentru luni
(o perioadă de maximum 12 luni)

Subsemnatul/subsemnații declar(ăm) prin prezenta că substanța menționată anterior va fi revândută sau furnizată unui
cumpărător numai cu condiția ca acesta să dea o declarație de utilizare similară cu aceasta sau o declarație privind tranzacțiile
individuale.

Semnătura: Numele:
(cu majuscule)

Funcția: Data: